

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

19 iulie 2012*

„Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CE) nr. 987/2009 — Articolul 44 alineatul (2) — Examinarea dreptului la o pensie pentru limită de vârstă — Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copiilor realizate în alt stat membru — Aplicabilitate — Articolul 21 TFUE — Libera circulație a cetățenilor”

În cauza C-522/10,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Sozialgericht Würzburg (Germania), prin decizia din 29 octombrie 2010, primită de Curte la 9 noiembrie 2010, în procedura

Doris Reichel-Albert

împotriva

Deutsche Rentenversicherung Nordbayern,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul J. Malenovský, doamna R. Silva de Lapuerta, și domnii G. Arestis și D. Šváby (raportor), judecători,

avocat general: domnul N. Jääskinen,

grefier: doamna A. Impellizzeri, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 ianuarie 2012,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru doamna Reichel-Albert, de J. Schwach, Rechtsanwalt;
- pentru Deutsche Rentenversicherung Nordbayern, de W. Willeke, Direktor;
- pentru guvernul german, de T. Henze și de J. Möller, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de C. Pesendorfer, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de V. Kreuzschitz și de M. van Hoof, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 1 martie 2012,

* Limba de procedură: germana.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 44 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între doamna Reichel-Albert, pe de o parte, și Deutsche Rentenversicherung Nordbayern (denumită în continuare „DRN”), pe de altă parte, cu privire la refuzul acesteia din urmă de a lua în considerare și de a valida, în scopul calculării pensiei viitoare pentru limită de vârstă a doamnei Reichel-Albert, „perioadele consacrate creșterii copiilor” și „perioadele care trebuie luate în considerare” realizate de aceasta în Belgia.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

Regulamentul (CEE) nr. 1408/71

- 3 Articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) prevede o serie de norme în vederea determinării legislației aplicabile în domeniu. Se precizează că aceste norme se aplică sub rezerva articolelor 14-17 din regulamentul menționat, care conțin diferite norme speciale.

- 4 Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din acest regulament prevede:

„un lucrător care desfășoară o activitate salariată pe teritoriul unui stat membru se supune legislației aceluși stat, chiar dacă are reședința pe teritoriul altui stat membru sau dacă întreprinderea sau angajatorul care l-a încadrat în muncă are sediul sau domiciliul pe teritoriul altui stat membru.”

- 5 Articolul 13 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul nr. 1408/71, introdus în cadrul acestuia prin Regulamentul (CEE) nr. 2195/91 al Consiliului din 25 iunie 1991 de modificare a Regulamentului nr. 1408/71 și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71 (JO L 206, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74), cu efect de la 29 iulie 1991, prevede:

„persoana căreia nu îi mai este aplicabilă legislația unui stat membru, fără ca legislația altui stat membru să îi fie aplicabilă în conformitate cu una dintre regulile stabilite în paragrafele anterioare sau în conformitate cu una dintre excepțiile sau dispozițiile speciale stabilite la articolele 14-17, face obiectul legislației statului membru pe teritoriul căruia are reședința, în conformitate exclusiv cu dispozițiile legislației respective.”

Regulamentul (CE) nr. 883/2004

- 6 Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82), intrat în vigoare la 20 mai 2004, are ca obiect coordonarea sistemelor naționale de securitate socială. În conformitate cu

articolul 91 din regulament, acesta este aplicabil începând de la data intrării în vigoare a regulamentului său de aplicare, Regulamentul nr. 987/2009, respectiv de la 1 mai 2010, și înlocuiește dispozitivul anterior, modernizându-l și simplificându-l în același timp.

- 7 Articolul 87 din Regulamentul nr. 883/2004, care stabilește „Dispoziții tranzitorii”, prevede:

„(1) În conformitate cu prezentul regulament, nu se dobândesc drepturi pentru perioada anterioară datei aplicării sale.

(2) Orice perioadă de asigurare, precum și, după caz, orice perioadă de încadrare în muncă, de activitate independentă sau de rezidență realizată în conformitate cu legislația unui stat membru, înainte de data aplicării prezentului regulament în statul membru în cauză, se ia în considerare pentru stabilirea drepturilor dobândite în temeiul prezentului regulament.

(3) Sub rezerva alineatului (1), în conformitate cu prezentul regulament, un drept se dobândește chiar dacă se referă la un eveniment desfășurat înaintea datei aplicării regulamentului în statul membru în cauză.

[...]”

Regulamentul nr. 987/2009

- 8 Regulamentul nr. 987/2009 stabilește procedura de punere în aplicare a Regulamentului de bază nr. 883/2004, în conformitate cu articolul 89 din acesta.

- 9 Articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009, intitulat „Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului”, prevede:

„(1) În sensul prezentului articol, «perioada de creștere a copilului» se referă la orice perioadă care este avută în vedere în temeiul legislației privind pensiile a unui stat membru sau care aduce în mod explicit un supliment unei pensii, pentru motivul că o persoană a crescut un copil, indiferent de metoda folosită pentru a calcula aceste perioade și indiferent dacă ele sunt cumulate pe durata creșterii copilului sau sunt recunoscute retroactiv.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației statului membru care este competent în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază, nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în considerare, instituția din statul membru a cărei legislație se aplică persoanei vizate, în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază, pe motivul că aceasta desfășura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu această legislație, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creștere a copilului în conformitate cu legislația proprie, ca și cum aceasta a avut loc pe teritoriul său.

[...]”

- 10 Articolul 93 din acest regulament, intitulat „Dispoziții tranzitorii”, are următorul cuprins:

„Articolul 87 din regulamentul de bază se aplică în situațiile care intră sub incidența regulamentului de punere în aplicare.”

Reglementarea germană

11 Legislația germană prevede două mecanisme de luare în considerare a perioadei de creștere a copiilor în cadrul regimului legal de pensii pentru limită de vârstă. Primul mecanism îmbracă forma unei luări în considerare a perioadelor consacrate creșterii copiilor („Kindererziehungszeiten”) drept perioade de cotizare obligatorie la regimul legal de asigurare pentru limită de vârstă, permițând astfel să fie contabilizate perioadele respective pentru calcularea perioadei de cotizare necesare pentru a beneficia de o pensie pentru limită de vârstă. Al doilea mecanism îmbracă forma unor perioade care trebuie luate în considerare („Berücksichtigungszeiten”), pe care nu se întemeiază niciun drept la pensie, dar care intră în calculul anumitor termene de cotizare, păstrează protecția recunoscută persoanelor care au o capacitate limitată de a se întreține și au un efect pozitiv asupra valorii atribuite perioadelor fără cotizare.

12 Articolul 56 din cartea VI din Codul securității sociale (Sozialgesetzbuch, denumit în continuare „SGB VI”), intitulat „Perioade de creștere a copilului”, prevede:

„(1) Perioadele denumite de creștere a copilului sunt perioadele consacrate creșterii copilului în cursul primilor trei ani de viață ai acestuia. O perioadă de creștere este validată pentru unul dintre părinții copilului (articolul 56 alineatul 1 prima teză punctul 3 și alineatul 3 punctele 2 și 3 din cartea I) dacă

1. perioada de creștere poate fi atribuită acestui părinte,
2. creșterea a avut loc pe teritoriul Republicii Federale Germania sau este asimilabilă unei astfel de creșteri și
3. validarea nu este exclusă pentru acest părinte.

[...]

(3) Creșterea a avut loc pe teritoriul Republicii Federale Germania dacă părintele care asigură această creștere a avut reședința obișnuită împreună cu copilul pe acest teritoriu. Se asimilează unei creșteri pe teritoriul Republicii Federale Germania situația în care părintele care a asigurat creșterea a avut reședința obișnuită împreună cu copilul în străinătate și a realizat perioade de cotizare obligatorie în cursul creșterii sau imediat înainte de nașterea copilului în temeiul activității salariate sau independente pe care a exercitat-o. În cazul reședinței comune a soților sau a partenerilor în străinătate, același lucru este valabil și pentru cazul în care soțul sau partenerul părintelui care a asigurat creșterea a realizat astfel de perioade de cotizare obligatorie sau nu le-a realizat numai pentru motivul că se număra printre persoanele vizate la articolul 5 alineatele 1 și 4 ori era scutit de asigurarea obligatorie.

[...]”

13 Articolul 57 din SGB VI, intitulat „Perioadele care trebuie luate în considerare”, are următorul cuprins:

„Perioada consacrată creșterii copilului până la împlinirea de către acesta a vârstei de 10 ani constituie o perioadă care trebuie luată în considerare pentru unul dintre părinți dacă sunt îndeplinite în această perioadă și condițiile pentru validarea unei perioade de creștere a copilului. [...]”

14 Pentru copiii născuți anterior datei de 1 ianuarie 1992, articolul 249 din SGB VI reduce de la 3 ani la 12 luni perioadele de cotizare considerate ca fiind de creștere a copilului.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 15 Doamna Reichel-Albert, resortisant german, a desfășurat o activitate salariată în Germania și a trăit acolo până la 30 iunie 1980. A primit ulterior o alocație de șomaj din partea acestui stat membru, care a fost plătită până la 10 octombrie 1980.
- 16 De la 1 iulie 1980 până la 30 iunie 1986, aceasta a locuit în Belgia cu soțul său, care desfășura acolo o activitate salariată. Cuplul a avut doi copii născuți în Belgia la 25 mai 1981 și, respectiv, la 29 octombrie 1984.
- 17 Începând cu 1 ianuarie 1984, aceasta a cotizat voluntar la regimul legal de asigurare pentru limită de vârstă în Germania.
- 18 La 1 iulie 1986, doamna Reichel-Albert, soțul său și copiii lor au fost declarați oficial ca având reședința în Germania.
- 19 Prin deciziile din 12 august 2008 și din 28 octombrie 2008, DRN a respins cererea formulată de doamna Reichel-Albert având ca obiect luarea în considerare și validarea perioadelor consacrate creșterii copiilor și a „perioadelor care trebuie luate în considerare” realizate în cursul șederii sale în Belgia pentru motivul că, în această perioadă, creșterea copiilor s-a desfășurat în străinătate. Numai perioadele ulterioare datei de 1 iulie 1986, dată la care familia respectivă era din nou domiciliată oficial în Germania, au fost validate drept perioade care trebuie luate în considerare ca fiind de creștere a copiilor. La 1 decembrie 2008, doamna Reichel-Albert a formulat o contestație, pe care DRN a respins-o printr-o decizie emisă la 29 ianuarie 2009.
- 20 Din deciziile emise de DRN rezultă că, pe durata șederii sale în Belgia, legătura necesară cu viața profesională în Germania nu a fost menținută nici prin intermediul unui raport de muncă propriu al doamnei Reichel-Albert, nici prin intermediul soțului său, întrucât între sfârșitul activității salariate a doamnei Reichel-Albert, inclusiv perioada în care a beneficiat de indemnizație de șomaj, și începutul perioadei de creștere a copiilor s-a scurs mai mult de o lună întreagă.
- 21 Prin cererea din 13 februarie 2009, doamna Reichel-Albert a sesizat Sozialgericht Würzburg cu o acțiune în anulare împotriva deciziei emise la 29 ianuarie 2009, solicitând ca DRN să fie obligată să ia în considerare perioadele cuprinse între 25 mai 1981 și 30 iunie 1986, în ceea ce privește primul său copil, și între 29 octombrie 1984 și 30 iunie 1986, în ceea ce îl privește pe al doilea. În susținerea acțiunii sale, aceasta a menționat Hotărârea din 23 noiembrie 2000, Elsen (C-135/99, Rec., p. I-10409), precum și Hotărârea din 7 februarie 2002, Kauer (C-28/00, Rec., p. I-1343), și a invocat faptul că, la momentul respectiv, nu părăsise complet Germania în favoarea Belgiei.
- 22 Sozialgericht Würzburg a considerat că articolul 56 alineatul 3 din SGB VI coroborat cu articolul 44 alineatul (2) din Regulamentul nr. 987/2009 nu îi dă doamnei Reichel-Albert dreptul să i se valideze perioadele de creștere a copiilor aflate în litigiu nici în Germania, nici în Belgia, întrucât nu desfășura nicio activitate – salariată sau independentă – la data la care începuseră perioadele respective, aceasta fiind astfel penalizată ca urmare a exercitării dreptului său de liberă circulație și ședere pe teritoriul Uniunii Europene, întemeiat pe articolul 21 TFUE.
- 23 În aceste condiții, Sozialgericht Würzburg a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:
 - „1) Articolul 44 alineatul (2) din [Regulamentul nr. 987/2009] trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări dintr-un stat membru potrivit căreia perioadele de creștere a copiilor realizate în alt stat membru al Uniunii Europene trebuie recunoscute ca perioade realizate pe teritoriul național numai dacă părintele care s-a ocupat de creșterea copilului a avut reședința obișnuită, împreună cu copilul, în străinătate și, în timpul creșterii copilului sau imediat înainte

de nașterea acestuia, a realizat perioade de cotizare obligatorie ca rezultat al faptului că desfășura acolo o activitate salariată sau independentă ori dacă, în cazul reședinței comune a soților sau a partenerilor în străinătate, soțul sau partenerul celui care s-a ocupat de creșterea copilului a realizat astfel de perioade de cotizare obligatorie sau nu a realizat astfel de perioade numai pentru că a fost încadrat în categoria persoanelor prevăzute de articolul 5 alineatele 1 și 4 din SGB VI [cartea VI din Sozialgesetzbuch] ori pentru că a fost scutit de asigurarea obligatorie pe baza articolului 6 din SGB VI (articolul 56 alineatul 3 a doua și a treia teză, precum și articolele 57 și 249 din SGB VI)?

- 2) Articolul 44 alineatul (2) din [Regulamentul nr. 987/2009] trebuie interpretat, în pofida modului în care este redactat, în sensul că, în cazuri excepționale, perioadele de creștere a copiilor trebuie luate în considerare chiar și în lipsa unei activități salariate sau independente, dacă o astfel de perioadă nu ar fi luată în considerare, potrivit dispozițiilor relevante, nici în statul membru competent, nici în alt stat membru în care persoana interesată a avut reședința obișnuită în timpul creșterii copiilor?”

Cu privire la întrebările preliminare

Observații introductive cu privire la aplicabilitatea ratione temporis a articolului 44 din Regulamentul nr. 987/2009

- 24 Având în vedere cronologia faptelor în discuție în acțiunea principală, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 15-21 din prezenta hotărâre, precum și data intrării în vigoare a Regulamentului nr. 987/2009, este necesar înainte de toate să se verifice dacă articolul 44 din regulamentul menționat, a cărui interpretare este solicitată de instanța de trimitere, este efectiv aplicabil *ratione temporis* faptelor în discuție în acțiunea principală.
- 25 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, ca regulă generală, principiul securității juridice se opune ca punctul de pornire al aplicării în timp a unui act al Uniunii să fie stabilit la o dată anterioară publicării acestuia, situația putând fi diferită, cu titlu excepțional, dacă un obiectiv de interes general impune acest lucru, dacă încrederea legitimă a persoanelor interesate este respectată în mod corespunzător, precum și dacă rezultă cu claritate din modul de formulare, din finalitatea sau din economia normelor avute în vedere că trebuie să le fie atribuit un astfel de efect (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 martie 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, Rep., p. I-1951, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 26 Prin articolul 97 din Regulamentul nr. 987/2009, legiuitorul Uniunii a stabilit intrarea în vigoare a acestui regulament la 1 mai 2010, fără ca vreun considerent sau vreo altă dispoziție din regulamentul menționat să poată fi înțeleasă ca fixând punctul de plecare al aplicării în timp a articolului 44 din regulamentul menționat la o dată anterioară publicării acestui act. Dimpotrivă, din cuprinsul articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004, care se aplică situațiilor reglementate de Regulamentul nr. 987/2009 în conformitate cu articolul 93 din acest din urmă regulament, rezultă că acesta nu acordă niciun drept pentru perioada anterioară datei aplicării sale, și anume 1 mai 2010.
- 27 Or, astfel cum a procedat avocatul general la punctul 40 din concluzii, trebuie arătat că, atunci când DNR a adoptat deciziile atacate în acțiunea principală, refuzându-i doamnei Reichel-Albert luarea în considerare a perioadelor în litigiu de creștere a copiilor, Regulamentul nr. 987/2009 nu era încă aplicabil.
- 28 În consecință, articolul 44 din Regulamentul nr. 987/2009 nu este aplicabil *ratione temporis* faptelor în discuție în acțiunea principală.

- 29 În aceste împrejurări, în principiu, trebuie să se aplice faptelor în discuție în acțiunea principală normele Uniunii în domeniul coordonării regimurilor naționale de securitate socială, astfel cum rezultă acestea din Regulamentul nr. 1408/71, interpretate în lumina dispozițiilor relevante ale Tratatului FUE și în special a celor privind libera circulație a persoanelor, pe care instanța de trimitere le menționează în decizia sa.
- 30 Cu toate acestea, întrucât Regulamentul nr. 1408/71 nu stabilește nicio regulă specifică aplicabilă validării, în cadrul asigurării pentru limită de vârstă, a perioadelor consacrate creșterii copiilor și efectuate în alt stat membru, întrebările adresate de instanța de trimitere trebuie înțelese ca urmărind, în esență, să se stabilească dacă, într-o situație precum cea în discuție în acțiunea principală, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că obligă instituția competentă dintr-un prim stat membru să ia în considerare, în scopul acordării unei pensii pentru limită de vârstă, perioadele consacrate creșterii copiilor realizate într-un al doilea stat membru ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate pe teritoriul său național de către o persoană care, la momentul nașterii copiilor săi, încetase să lucreze în primul stat membru și își stabilise temporar reședința pe teritoriul celui de al doilea stat membru, însă fără să fi desfășurat în acesta din urmă o activitate salariată sau independentă.

Cu privire la cele două întrebări

- 31 În primul rând, este necesar să se stabilească potrivit legislației căruia dintre cele două state membre în cauză trebuie definite sau admise ca perioade asimilate unor perioade de asigurare propriu-zise perioadele consacrate de reclamanta din acțiunea principală creșterii copiilor săi, în Belgia, între 1981 și 1986 și, în al doilea rând, în ipoteza în care ar fi desemnată legislația germană, să se evalueze dacă procedura pentru luarea în considerare a perioadelor de creștere a copiilor prevăzută de această legislație este conformă cu articolul 21 TFUE.
- 32 În ceea ce privește legislația aplicabilă, astfel cum a susținut în mod întemeiat guvernul german în cursul ședinței, dreptul la luarea în considerare a perioadelor de creștere a copiilor poate fi întemeiat numai pe dispozițiile legale ale statului membru sub incidența dreptului căruia intra persoana interesată la nașterea copilului.
- 33 În acțiunea principală, din dosar reiese că doamna Reichel-Albert, după ce a locuit, a lucrat și a cotizat la regimul de asigurare pentru limită de vârstă în Germania până la 30 iunie 1980, și-a transferat reședința în Belgia, unde a continuat să primească o alocație de șomaj până la 30 octombrie 1980 și a născut doi copii, după care, la 1 iulie 1986, s-a reinstalat oficial, împreună cu familia sa, în Germania, unde a reluat o activitate profesională regulată.
- 34 În aceste condiții, chiar presupunând că trebuie să se țină seama de existența articolului 13 alineatul (2) litera (f) menționat, introdus în Regulamentul nr. 1408/71 prin Regulamentul nr. 2195/91, respectiv ulterior realizării perioadelor consacrate de doamna Reichel-Albert creșterii copiilor săi în Belgia, această dispoziție nu ar fi totuși relevantă, în împrejurările din acțiunea principală, în ceea ce privește luarea în considerare a unor perioade de creștere a copiilor în cadrul asigurării pentru limită de vârstă (a se vedea în acest sens Hotărârea Kauer, citată anterior, punctul 31).
- 35 Astfel, atunci când o persoană, precum doamna Reichel-Albert, a lucrat și a cotizat în mod exclusiv în unul și același stat membru, atât anterior, cât și ulterior transferului temporar al reședinței sale, pentru motive strict familiale, într-un alt stat membru, în care aceasta nu a lucrat și nu a cotizat niciodată, trebuie să se admită existența unei legături suficiente între aceste perioade de creștere a copiilor și perioadele de asigurare realizate ca urmare a exercitării unei activități profesionale în primul stat membru considerat (a se vedea în acest sens Hotărârile citate anterior Elsen, punctele 25-28, și Kauer, punctul 32). De altfel, în urma realizării acestor din urmă perioade, doamna Reichel-Albert a solicitat DRN luarea în considerare a perioadelor consacrate creșterii copiilor săi pe durata întreruperii carierei sale profesionale.

- 36 În consecință, trebuie să se considere că legislația germană este aplicabilă într-o situație precum cea a doamnei Reichel-Albert și că, în ceea ce privește luarea în considerare și validarea perioadelor de creștere a copiilor persoanei interesate în cadrul asigurării pentru limită de vârstă, doamna Reichel-Albert nu poate fi considerată ca aparținând de statul membru în care a avut reședința în perioadele în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea Elsen, citată anterior, punctul 28).
- 37 În ceea ce privește procedura pentru luarea în considerare a perioadelor de creștere a copiilor, trebuie să se evalueze, din perspectiva articolului 21 TFUE, compatibilitatea unor dispoziții naționale precum cele cuprinse în articolele 56 și 57 din SGB VI și în temeiul cărora, în scopul acordării unei pensii pentru limită de vârstă de către instituția competentă dintr-un stat membru, perioadele de creștere a copiilor realizate în afara teritoriului acestui stat membru, spre deosebire de cele efectuate pe teritoriul național, nu sunt luate în considerare, cu excepția situației în care, printre altele, părintele care a asigurat creșterea a avut reședința obișnuită împreună cu copilul în străinătate și a realizat perioade de cotizare în cursul creșterii sau imediat înainte de nașterea copilului în temeiul activității salariate sau independente pe care a exercitat-o.
- 38 În această privință, trebuie amintit că, deși statele membre păstrează competența de a-și organiza sistemele de securitate socială, totuși, în exercitarea acestei competențe, trebuie să respecte dreptul Uniunii și în special dispozițiile tratatului referitoare la libera circulație a cetățenilor, garantată la articolul 21 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea Elsen, citată anterior, punctul 33, precum și Hotărârea din 1 aprilie 2008, *Gouvernement de la Communauté française și gouvernement wallon*, C-212/06, Rep., p. I-1683, punctul 43).
- 39 Mai exact, la punctul 34 din Hotărârea Elsen, citată anterior, Curtea a avut deja ocazia să constate că, în ceea ce privește o versiune anterioară a dispozițiilor în discuție în acțiunea principală, astfel de dispoziții îi defavorizează pe resortisanții Uniunii care și-au exercitat dreptul de liberă circulație și de ședere în statele membre, garantat la articolul 21 TFUE.
- 40 Într-o situație precum cea a doamnei Reichel-Albert, dispozițiile în cauză conduc la situația în care, întrucât nu a realizat perioade de cotizare obligatorie ca urmare a unei activități salariate sau independente în timpul creșterii copiilor săi sau imediat înainte de nașterea acestora, o persoană care crește copii este privată de dreptul la luarea în considerare a perioadelor de creștere a copiilor, în scopul stabilirii cuantumului pensiei sale, numai pentru motivul că și-a stabilit temporar reședința în alt stat membru, chiar dacă nu a exercitat nicio activitate salariată sau independentă în acest al doilea stat membru.
- 41 Procedând astfel, o asemenea persoană va fi supusă, în statul membru al cărui resortisant este, unui tratament mai puțin favorabil decât cel de care ar beneficia dacă nu ar fi exercitat facilitățile acordate de tratat în materie de circulație (a se vedea Hotărârea din 21 iulie 2011, *Stewart*, C-503/09, Rep., p. I-6497, punctul 83 și jurisprudența citată).
- 42 Or, o reglementare națională care dezavantajează anumiți resortisanți naționali numai ca urmare a faptului că și-au exercitat libertatea de circulație și de ședere în alt stat membru generează astfel o inegalitate de tratament contrară principiilor pe care se întemeiază statutul de cetățean al Uniunii, și anume garantarea aceluiași tratament juridic în exercitarea libertății sale de a circula (Hotărârea din 9 noiembrie 2006, *Turpeinen*, C-520/04, Rec., p. I-10685, punctul 22).
- 43 În plus, nici nu s-a stabilit, nici măcar nu s-a susținut de către statul membru în cauză că o legislație precum cea în discuție în acțiunea principală poate fi justificată de considerații obiective și proporțională cu obiectivul urmărit în mod legitim de dreptul național (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 mai 2011, *Runevič-Vardyn și Wardyn*, C-391/09, Rep., p. I-3787, punctul 83 și jurisprudența citată).

- 44 În consecință, trebuie să se considere că, într-un context precum cel în discuție în acțiunea principală, excluderea luării în considerare a perioadelor de creștere a copiilor efectuate în afara teritoriului național, astfel cum este prevăzută la articolele 56 și 57 din SGB VI, este contrară articolului 21 TFUE.
- 45 În aceste condiții, având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la întrebările adresate că, într-o situație precum cea în discuție în acțiunea principală, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că obligă instituția competentă dintr-un prim stat membru să ia în considerare, în scopul acordării unei pensii pentru limită de vârstă, perioadele consacrate creșterii copiilor realizate într-un al doilea stat membru ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate pe teritoriul său național, de către o persoană care nu a exercitat activități profesionale decât în primul stat membru și care, la momentul nașterii copiilor săi, încetase temporar să lucreze și își stabilise temporar reședința, pentru motive strict familiale, pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 46 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

Într-o situație precum cea în discuție în acțiunea principală, articolul 21 TFUE trebuie interpretat în sensul că obligă instituția competentă dintr-un prim stat membru să ia în considerare, în scopul acordării unei pensii pentru limită de vârstă, perioadele consacrate creșterii copiilor realizate într-un al doilea stat membru ca și cum aceste perioade ar fi fost realizate pe teritoriul său național, de către o persoană care nu a exercitat activități profesionale decât în primul stat membru și care, la momentul nașterii copiilor săi, încetase temporar să lucreze și își stabilise temporar reședința, pentru motive strict familiale, pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Semnături